

Nepotpisani se dopisi ne tiskaju.
Prepisana se pisma tiskaju po 5
čvrd svaki redak. Oglaši od 5 re-
daka stoe 50 št. i svaki redak
rije 6 št.; ili u sljedeću opoznaju
uz pogodno se upravljaju. Novice
ili postaricom naputnicom (as-
socir postale) na administraciju
"Naše Sloga". Ime, proximo i na-
šliju pošta valja točno osnažiti.

Komu list nedodje na vriome,
naka to javi odgovarajuću u otvo-
ronu pismo, za koje se ne plaća
poštiranje, ako se isvana napiše:
"Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a ne sloga sve pokvari". Nar. Pos.

Poziv na predplatu.

Iztekla je eto i dvadeset i treća godina što šaljemo naš list na krilo našog naroda. Stupili smo evoluiraju Bogu i u dvadeseti četvrtu godinu. Pozivajući narod na novu predplatu, nadamo se, da će nam ostati vjerni svi starci pomoćnici i predplatnici i da će se k ovim pridružiti i oni, koji to do sada nisu mogli ili htjeli.

Predplata s poštarnjom za cijelu godinu stoji za Imućnije for. 5, a za seljake for. 2. Za pol godine polovicu. Izvan carevine za poštarnu više. Novce ne treba šiljati u započetnom listu, jer je predrago, nego poštarskom naputnicom. (Vaglia postale).

Budući da nam se šalje više putova novce u razne svrhe, molimo svakoga, da uvjek točno naznači, što je za predplatu, što za što drugo.

I ovom zgodom molimo naše dužnike, da već jednom zadovolje svojoj dužnosti, jer nije lepo ni pravedno list primati a ne plaćati ga.

Preporučamo napokon svim rođubom, da nam dopisuju iz svojih krajeva po istini sve, što misle, da može narodu koristiti.

Uprava „Naše Sloga“.

Zastupnik Nabergoj pred svojimi biračima.

Javili smo u kratko u zadnjem broju o izbornom sastanku, što no ga je sazvao i držao zastupnik g. Ivan Nabergoj u nedelju dne 11. 1. m. pred svojimi biračima u gradu Trstu.

Izvešće g. zastupnika smatramo da današnje političke stanje u ovoj poli države toli poučnim, to držimo, da nam se je bar na glavnije točke istoga osvrnuti, i ob istih naše mišljenje izreći.

PODLISTAK.

Slavenski jezik u liturgiji u Istri.

Odgovor kritičaru na jednu interpelaciju.
(Vidi prilog k br. 40. god. 1882. lista "L' Eco del Litorale", izlazećega u Gorici: "Slavenska liturgija u Istri." Odnosno na jednu interpelaciju.)

Prije nego li se predjam u pojedinosti, i prije nego li se ogledam sa kritičarom našu interpolaciju u pojedinosti točkoh na padaju, morem, za izbjegi neporazumljenju, predpostaviti, da se povlaštita, dana od sv. Stolice narodu slavenskomu u pogledu poruke njegovoga jezika u svetih obredih, proteže na „staroslavenski“ jezik ili kako ga zove Urban VIII., „slavoniski jezik“, i da je sveta crkva, da izbjegne novotvarjanje u tom obziru, htjela, kako propisuje Benedit XIV. u enciklici „Ex pastorali munere“ od 15. augusta 1754., da svećenici rabe ne samo stari jezik, nego i knjige odobreno i navlastno tiskane po Stolici glagoljicima slovi. Ali kako ih zove papa, po krivom mišljenju onih vremena, obzirno na autora istih, „jeronimska pismena“. Opažam, da tu idu samo o jezik; obred Slovaca, na koji se odnosi, biješi i jest obred rimsko-katolički, rad bosa ga i zove papa ta-

Gosp. zastupnik poče svoje izvešće sa nastupom vlade ministra predejednika grofa Taaffea god. 1879., koji je privabio česke zastupnike u carevinsko vijeće, koji su pomogli ustrojiti parlamentarnu većinu ili desnicu u tom vijeću. Narod česki nezadovoljan sa radom većine svojih zastupnika na državnom saboru, povjeri svoju sudbinu kod zadnjih občentih državnih izbora Mladočehom, koji su stupili u carevinskom vijeću u odlučnu opoziciju proti vladi. Desnica se razklimala i raspala; grof Taaffe oslonio se tada dijelomično i na njomačku ljevicu, ali je ostao bez stalne većine. Svemu tomu da je kriva sama vlada, koja nije htjela izpuniti opravdane zahtjeve bivšo većine; ali je mnogo zakrivila i neštočna nesloga, koja vlada medju slavenskim narodima.

Zauzavimo se kod zadnjeg stavka.

Gosp. zastupnik Nabergoj je ovim izrekao veliku i nepobitnu istinu pak žalimo, što nije odatle i konsekvencije povukao. Da, jedino vlada je kriva, što je došlo do razsula bivše većine carevinskog vijeća, jer nije svojih obveza napram klubu staročeskih zastupnika i napram Hohenwartovom klubu izpunila, ali se čudimo, što su članovi ovoga posliednjega i nadalje u svih skoro pitanjih požrtvovno i bezuvjetno podupirali onu vladu, koja ih je za uzdarje konačno prezirno mimošla.

Istotako nepobitna je istina, da je žalostnomu stanju Slavena kriva nesloga između njih, osobito pak između njihovih zastupnika, nuuvredili bismo duboko g. zastupnika Nabergaja, kad bismo ga smatrali toli prostodušnim a da nebi poslije toli gorka izkustva i sam uviditi mogao, da je upravo onaj klub, u kojem sjedi on i njegovi slovenski i hrvatski jedno-mišljenici ustrojeni i podržavan ponaj-

prije u tu svrhu, da razdieli i razcipekla slavenske zastupnike na državnom saboru, da bude, što no rieč, klinom u slavenskom tielu.

Gosp. zastupnik osudio je nadalje ustrojenje hrvatsko-slovenskoga kluba i nastojanje njegovo oko oživotvoreњa hrvatskoga državnoga prava. On se zgraza nad pomislju ujedinjenja slovenskih pokrajina na temelju hrvatskoga državnoga prava, u okviru ove države, sa kraljevinom Hrvatskom. On si nemože pomisliti slovenskoga zastupnika, koji bi se usudio stupiti pred svoje birače sa programom stranke prava, premda se Slovencem običaje ujedinjenju Sloveniju. U ovom važnom pitanju nalazi se gosp. zastupnik posve u opoziciji sa pisacem najkompetentnijih slovenskih časopisa sa tolikimi izjavama na javnih i privatnih sastancima i dogovorima.

G. zastupnik Nabergoj je i proti oživotvređenju českoga državnoga prava, jer kad bi Cesi postigli ono, za čim teže i za što se toli junački bori, nebi se više mogli mješati u upravu drugih pokrajina, a Slovenci bi izgubili najboljega saveznika. Nevjerujemo, da bi g. zastupnik ovu izjavu i danas podpisao. Nemojmo se po pomisliti toli sebičnoga zastupnika, koji nebi iz svega srca zaželio bratskom narodu izpunjenje njegovih najdejahnijih težaja, il koji bi, jer trpi i strada sam, hotio i nastojao, da uz njega trpi i strada i njegov po kriji brat.

Prem je politički položaj nejasan i stanje naše vrlo žalostno, ipak bi moglo po mišnju gosp. zastupnika i još gore nastati, jer je u Ugarskoj Slovakinji, Srbinj i Rumunjem gore negoli nam.

Kad bi i ovo sve istinito bilo, što je g. zastupnik kazao, držimo, da nebi bio imao ovako na puna usta govoriti.

čolu najprije latinski „Missale“ odnosno „Breviarium“, „Romanum“, „Slavonicum idiomate“ izdan po zapovjedi Sv. G. N. pape Urbana osmoga, Piju šestog, ili Innocenta XI.; onda isti naslov jerukom staroslavenskim piemoni glagoljiskimi, te latinski. „U Rimu (godina) tiskom i troškovim, u kongregaciju za širenje vjere.“ — „Vlastut viši“ ili „dozvolom viših“

Samo ritual pisani je latinskih slov i hrvatskim jazikom, može se reći da današnjim je stanjem narodu Istra, koj je bio viđan čuti ga kod podnobljivanja svatotajstva, kod pojava avoničkih bolestiñ i umirujućih, kod opijata mrtvih, kod blagoslova, obnova i tako dalje. Takova knjiga nosi latinski naslov: „Rimski i ritual izdan po načelu po Urbanu VIII. papa ili rimskim jezikom“; u Rimu, u tiskari sv. Kongregacije za širenje vjere 1840. Na 2. listu nosi posavut knjigu Urbana VIII. od pice Bartule Kajša, ilirskega izpovjednika u vatikanjskoj bazilici, latinskim jezikom, koja podimio: „Tvojim, Sveti Otče, razboritom i najmlontivijim savjetom dogodilo se ja, da se po Tvojem načelu učin latinski ritual ilirske, i da se prošen od štavoga naroda ida.“ Onda sledi na listu 4. naslov hrvatskog jezika, pak odbranjenja glavnoga predstotjnoga družba, dozvola tiskanja R-S P-A., buna Pavla V. hrvatski, i predgovor pice štavotljiv hrvatski, glavno kazalo, kazalo posluha i onočiliška Grgura XIII. o

članki svakog četvrtka na cijelom svetu.

Dopisi se nevravaju skoro se i natiskaju.

Nobilijegovan listovi se neprimaju. Predplata s poštarnom stoji 5 for., za seljake 2 for. na godinu. Razmjerno for. 2/1 i 1/2 za godinu. Ivan carevino više poštarna

Na malo jedan broj 5 novi.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Farneto br. 14.

šačicu Niemaca — a to bijašo samo ministarstvo.

G. zastupnik Nabergoj imao je bez dvejbe najbolje namjere, ali dvojimo kako, da će uspjeti u dosadašnjem društvu izposlovati trčanskim Slovencem ona prava, koja njim je Bog i zakon dosudio. Njegovo pošteno i nesobično nastojanje razplinuti će se i u buduće u nejasnom programu kluba grofa Hohenwarta.

Izvješće

o glavnoj skupščini krčke gospodarske zadruge, držanoj u Baški, dne 14. studenoga 1892.

(Dalje.)

U tajnikovom izvješću, danom na glavnoj skupščini naše zadruge godine 1890., bilo je priobćeno, kako je "odbor prosljedio c. kr. namjestničtvu u glevlje pronadlje no na „Dubnom“ kod Vrbnika", da ga dade proučiti i eventualno izposlovati dozakaz inžinjera na mjestu.

C. kr. namjestničtvu je prosliđeno uglevljivo i mjušu molbu ministarstvu pojedinstva, ali ovo je vratio sve natrag izjavu, da u tom pogledu nemože išta poduzeti.

Zadružno predsjedništvo, u sporazunku sa ravnateljem geološkog zavoda u Beču, odaslalo je iza toga isto uglevljivo na taj zavod molbom, da ga analizira. Izportirato se lučenje, da je upitno uglevljivo izvrstna vrst lignite ili drevnine.

Bje također izvješće g. predsjedniku, da će bit izaslan posebni geolog na lice mesta, da izputa tlo i dade svoje mnenje.

Obzirom na to, te da se pripravi tlo za izvid, g. predsjednik je postignuo nužnu dozvolu od rudničarske oblasti za traženje ruda.

Ved se mislio, daje stvar kod vlade prešla u zaborav, kad ali u lipnju mjesecu bje priobćen odbor dohazak c. kr. rudničarskog nadpovjerenika i voditelja c. kr. rudničarskog ureda u Zadru gosp. Jaksu, a mulo za tim — dolazak c. kr. rudničarskog nadsvjetjnika i podravnatelja geološkog zavoda u Beču, g. dra. Stache-a.

Gosp. Jaksu došao je prvi, mjesecu tek godine, te poohodio položaj na „Dubnom“, gdje se pronašlo drevnine, i položaj pod „Gradec“, isto u vrbničkoj občini, gdje se sudio, da ima trag kamenom uglevljivo.

Iza njegova odlazka i po njegovom savjetu g. predsjednik dao je na svoj trošak izkopati prilično duboku jamu pod „Gradec“, da se bolje razvidi nasad zemljišta. Istodobno je umolio g. odbornika popa Antuna Kirinčića, da isto učini i u onih položajima mjestne dobrinjske občine, gdje se u istini bilo pronašlo tragova kamenom uglevljivo, čemu se on i odazvao.

Koncem rujna dođe na otok i gosp. dr. Stache, te u družtvu sa g. predsjednikom potodio je položaj na „Dubnom“, pod „Gradec“ i one tri mjestra u Dobrinju, gdje se sudio, da bi moglo biti uglevljivo. Lokva na „Dubnom“ bila je i kod prvog i kod drugog izvida puna vode, te se izvid ograničio na izvanjsko lice zemlje i položaj zemljišta.

i da ne dopuste, da se slične u buduće uvedu."

Ritual se ovdje imenuje, te je dakle ostao u vajansanti osni prevedeni u puščki jezik, i tiskani naročitim nalogom i odobrenjem Sv. Stolice kod Sv. Kongregacije za šireno rješenje.

Da se uzmognе valjano ocioniti i tučadi svrhu i obeg nekih tako zvanih zabrana, iz kojih mislite protivnici liturgijskog jezika staroslovenskoga, občuitu nazvanih glagoljiskoga, mi mogu i spriječiti sile i smjelo, budu nam dozvoljeno upozoriti na neko činjenicu, pravo ili tobožnje, koje su tomu dale poroda.

Od duga kad je podočio u Bašu izasli list „Parlementär“, razberili su se neki glasovi o težnjih ortodoksnih i rusofiličkih pobudjenih među Slaveni Austrije; onda se ju na jednom klovetalu u javnih liste-vih o pravu pravcevoj propagandi uđesnoj i oživjetvorenju medju Slaveni carevinu na mjerom, da se občenito kod svih uvrede u svetih obredih staroslovenski jezik, ili takodje puški jezik, i to u jedinu svrhu, da se jih tako pripravi na občenito ujedinjenoj Slaveni pod gospodstvom ruskih, i da se jih tím načinom u svoje vrieme turi pod jarom razkola.

Nije naša sudaca, da ovđe istrežujemo, da li i u koliko bljihu utemeljeno gđe god tukvo obtužbe; mi samu opažamo, da

Oba izaslanika, naime gg. dr. Stache i Jakša, podnijeli su nadležnoj oblasti izvješće, te su oba izvješća bila priobćena i zadržavajuća odboru, koji si je pridržao prepis istih.

Koli jedan, toli drugi izključuju mogućnost obstanka uglevne rude na otoku, koja bi se iztoplivala, te odrešito odgovarajući od duljnog izkapanja s tom na mjerom. Njihovo mnenje osinjavu na zemljovlju promatranih sastava otoka

(Dalje sledi.)

Pogled po svetu.

U Trstu, dne 18. januara. 1893.

Austro-Ugarska. Carevinsko veče sastalo se opet dne 17. t. m. Na drugom mjestu donašamo kratko izvješće o prvoj sjednici.

Koliko je poznato nije jošto došlo do sporazumljenja između trih velikih klubova, koji bi imali sastinjavati buduću parlamentarnu većinu. Grof Hohenwart da zahtjeva neka bude skupni program vlade i klubova što nejasniji, da bude mogao čim lagije obojeniti razne stranice svoga kluba, koja imaju svaka za sebe posebnih težnja. Niemci ljevičari reči bi, da su se nagnuli sa ministrom predsjednikom. Tako bar piše njihovo glavno glasilo iztuči kako je Niemcem osigurana narodni posjed, što će reći, da će oni i nadalje uživati sve one povlastice, koje su si milom il silom izvojevali.

U nedjelju zborovalo je u Ljubljani „Slovensko društvo“, koje se je izjavilo, da će izstupiti iz konservativnog kluba, budu li se sadašnji dogovori između vlade i prvaka trih klubova sudarali u tom, da se imade i u buduće mimoći izvedenje toli svećano proglašene ravnopravnosti svih austrijskih naroda.

U hrvatskom saboru vodi se još uvek razprava o zemaljskom proračunu. Opozicija protivi se tomu proračunu na usta svojih najboljih govornika, dočim se od strane vlade upuštaju samo riedki zastupnici u borbu sa odličnim članovima oponicije. Gdje vlada sila tamo nepomažu dokazi ni razlozi.

Srbija. Borba između liberalaca i radikalaca biva danonice žestijom. U raznih krajevih kraljevine došlo je juđe do krvavih okršaja između jedne i druge stranke. Osim mrtvih i razbijenih glava imade mnogo radikalaca, koji čame u tamnici. Nebude li sadašnja vlada postupala prigodom predstojećih izbora za narodnu skupštinu oprezno i pravedno, moglo bi doći u mladoj kraljevini do grdnih posledica.

Bugarska. Ako se nemogu u

takove, wa i samo sumnje, bi bilo moralo pozornimi učiniti zakonito predstojnike evrenu, postavljene, da bđu nad čistom vjere i nad točnim obuhvaćanjem liturgijskih propisa, i pažiti, da odstrano od njihova stada redenje pogibije. Ali o takovu gibanju neima ni najmanje znaka u Istri, a izravnim zabranu proti porabi slavenskog jezika u liturgiji kod nas nije ni moglo biti, jer je ona zakonito uvedena u naših crkavah od najstarijih vremena. Ako se pak opazi gdje god zleporeba u tom obziru, kojih nebi smjelo biti, n. pr. poraba živčuge hrvatskoga jezika kod sv. mise, ili u bogoslužju, tada se ima naprostu uporabiti vrijeđanje enciklike Benedikta XIV. „Ex pastorali munere“.

Upis Njegova proučavanosti apostolskoga nuncija u Bašu 11. maja 1887., tiskan u cestoti u „Katoličkoj Dalmaciji“ u Zadru, je pisao, uparovljeno bez dovođenja i oživjetvorenju medju Slaveni carevinu na mjerom, da se občenito kod svih uvrede u svetih obredih staroslovenski jezik, ili takodje puški jezik, i to u jedinu svrhu, da se jih tako pripravi na občenito ujedinjenoj Slaveni pod gospodstvom ruskih, i da se jih tím načinom u svoje vrieme turi pod jarom razkola.

Nije naša sudaca, da ovđe istrežujemo, da li i u koliko bljihu utemeljeno gđe god tukvo obtužbe; mi samu opažamo, da

Srbiji poljivaliti mirom i pored kom neimaju ni Bugari čim da so polhale. Nasilni ministar predsjednik Stambulov smišlja neprestanu sredstva, kako bi evoju vladu za uviek u kneževini učvrstio. On je u svrhu predložio maloj skupštini promjenju narodnoga ustava, a skupština njemu u svemu pokorna, prihvatala je predloženu promjenu. Ova sastoji glavno u tom, da kroz Bugarske nemora pripadati pravoslavnom vjeroizpoviedanju.

I on dignu svetom knjigom,
A iz mraka otaj sbor,
Divan, krasan stvoren jednom,
Da njim ječi krajev dvor!

Otče, budi volja tvoja!
Kliknu cieli narod tad,
Olakšala mučeniku
Težka muka, kin i jad.
Dizao je rajuškom svodu
U svom sboru molbe glas,
Molit se neka svane
Blednon rodu željen spas!

Njega n'esta... mala žaka
Slijedi je njegov put
Bila borba težka voje,
Boj se bio krvav, ljut...
... Niesu pali... žario ih
Veljeg diva spomen svet,
Pred okom im bilo geslo
Il potjed ili mriet!

Novim opet propast lebdi
I oluje urla luji,
Al iz dalja im se smije
Svete zore čarni rut...
Ti ih kripiš, a sa neba
Blagoslovom rieči tvđom,
Bit će Istra sretna opet,
Bit će Hrvat svoj u svom!

Zadar 18.I. 1893.

R. Katalinić-Jeretov.

Franina i Jurina

Fr. Na ku uru pošimje pul vao škola?
Jur. Kada učišti na školu pride.

Fr. Od kada tako?

Jur. Nobore već unošto vromena.

Fr. Ma to ni pravo!

Jur. Ma jo bon deci draga!

* * *

Fr. Si duja brate Jure, kako su onega talijanske župana na судu u Rovinju lipu ubašta?

Jur. Nečto sam duja, ali neznam pravo zašto su ga i kako su ga.

Fr. Da je vero brusil zajik na hrvatskom brusu, pak da će ga morat sada po novoj zimi hlit u blatu.

Jur. Dobro mu atođi, da barom drugi put dobro promislit; da će reči i pred kćem ū řeć.

* * *

Fr. Va Veji, da imaju intanto Legu.

Jur. Lashko nijam, ač kada jih bude trbuši, te dobiti za niš uja od ričini.

Fr. Aj te morda i manje trbušku plačat.

Jur. Aj te se a lagijum pasat.

JURJU DOBRILI

(na godišnjicu njegove smrti.)

Živo srce — čelik značaj,

Cvrste volje kano kām,

A u grudih za slobodom

Posećeni žarki plam

I on kliku glasno, smiejo

Nasilniku gromki s toj,

Rodio se nije zato,

Da izgine narod moj!

Širo je Istrom jezik,

Krasan jezik, ali stran,

A hrvatski nije amio,

Da ugleda bieli dan.

staro dozvole", a u našoj interpolaciji upravljenoj na o. kr. vlada u istarskom saboru dne 12. marca 1892., ono što je ređeno za Crnogorcu, „nije idlo o kakav puški jezik nego o liturgijski jezik, što je već davno Sv. Stolice podpunno odobrila u obavljanju službe božje“. Iznimku dinala je interpolacija upravo glede na našin vršenja sv. otajstva, blagoslova, opjela mrtvih i tako dalje, koje se može kod nas vršiti i u svim jezicima. U tom obziru poziva se interpolacija na članak „o porabi puških jezika u liturgiji“ od dostojanstvenika dr. Thalhofera dokana crkve u Eichstättu, „adržan u liniačkom bogoslovno-praktičnom četverogodišnjem apiu“ godine 1888., III. str. 505—514, gđe ugledni pastoralista pripušta, kao stvar bez svake dovođe, da za Slavono austrijskoga. Prijevraje obatoj povlastica parabe staroslovenskoga jezika kod sv. mise i u službi božjoj, i gdje pod br. 2 dokazuju da životi i puški jezik nije absolutni izključen, i da se ga može rabiti u podišljivanju svetoštajstva — promda su oni sami izjavljeni ekskluzivni za latinski jezik. U dokazu toga novadaju ritualo odobrano po biskupih i kardinalih, koji su u parabi u tamo označenih biskupijah, i koji sadržavaju čitav obred krsta, poslijejoga pomazanja, opjela mrtvih i tako dalje i slično.

stavljaju u tom obziru najveđu znatenost na našu dnu, zakonito uvedenu, u pojedinih biskupijah, i tvrdi, da se odluka sv. koncilijske congregacije za obred, protivne parabi puškoga jezika imaju uporabiti samo tamo, gdje je u parabi rimski ritual više u latinskom jeziku. Učenici pisan zatkuđuju svoje razmatrajući o svim doslovniim rječima, kojo bi imao uzeti k svetu kritičar interpolaciju: „Da izbjegnemo neopozarom, amatorem potrobitim ovdučiti narodito opaziti, pozivom na §. 27. moje knjige o liturgiji (to jest: Rukovodstvo u liturgiji sv. II. kod Hordora u Friburgu), da nisam ni male u nadoju prijedan prevelikoj porabi puškoga jezika u obredu, pao je sam za što mogao već razprostiranje latinskoga, kao liturgijskoga jezika; ali s praktično strano, i obziru na konkretne, duće točke okolnosti, imam se dobro razlikovati pitanje onoga, što su dini i do sada u gledišta sv. vratnjenja, od pitanja onoga što je u stanovlju sljubiojih još do sada vjenčani; i može postaje se lako u praktici proveđen stragi i nepravdom u razsudjivanju.

Roden pastoralista dini se da nezna, nit neponajnju prije spomenutoga rituala rimskoga, tiskanog po načelu Sv. Stolice u puščkom hrvatskom jeziku, jer inače nobi

bio uzmankao a da neisređe još održiši sud u prilog našo stvari.

(Dalje sledi.)

naučio, da dokočo n. pr. kako su Hrvati tokar u novijo doba naselili nekoje pre-diole Istru, kako jo „Rasvod istrijanski“ patvoren, kako ne nisu istarski Hrvati u stariju vremena služili u bogoslužbi glagoljom itd. itd. Radio je dakle i pisan kano istarski Talijan, nipošto pak kano historik. Podišav u miru!

Zadušnica za pokojnoga biskupa Dobrili. U potek dne 13. t. m. prošlo je 11 godina, što je izruđio Božu svoju dušu na veliki biskup. Stolni kaptol u Trstu obdržavao je tom prigodom svećanu sadržinu za pokoj duše nezaboravnoga Jurja. I naša mladež u biskupskom konviku sjetila se vrudom molitvom svoga velikoga dobrovora. Na razini srednjih učilišnih imade naših mladića, koji uživaju štipendije, koje je ustanovio najveći dobročinitelj istarskih Slavena. Mladići ti nebi imali nikada zaboraviti na svoga i narodnog dobrovora, a dan njegove smrti imali bi si duboko urezati u srca, to bar na taj dan uzdignuti vrudu molitvu Svetišnjice za mir i pokoj njegovo plomenite duše, koju noka se negledno božjer liu!

Prve krune u prilog „Bratovšćini hrvatskih ljudi Istri“ podurili su: veloč. g. Jakov Smak u Ličenju 4 kruna (2 for.). U istu svetu podarili su: gosp. Franjo Mavrović Mihotić 10 kruna (5 for.) i g. Juraj Čortar, sedmočlanok u Trstu 2 kruna. Sliedili ga u tom i njegovi drugovi! — Za oprost od desitstana priposao nam je na korist „Bratovšćine“ veloč. g. Pravoslav Filipičić, župe-upravitelj u Grdušnici for. 1.

Član utemeljitelj „Bratovšćine“. Gosp. Rikard Katalinić-Jeretov postao je dne 8. t. m. to jest prigodom uvrštenja u svoje 24 godine. Članom utemeljiteljem „Bratovšćine hrv. ljudi u Istri“. Živio nam malib pjesnik i naslidovateli njegova primjera!

Iz carevinskoga viša dne 17. januara danas se jo opet započela rasprava u carevinskog viša. Sjednicu je otvorio prvi predpredsjednik Chlumecký, koji je najprije javio, da je predsjednik Smolka u Lavovu zaprijećen sada u Boč doći. Naki hoće i ovu okolnost uzeti tako, kao da hoće Smolka zapustiti više, drugi to zanjeđuju. Na predlog Chlumeckoga je kuća izrazila svoje čestitke prilikom vjenčanja nadvojvodkinje Margarete Sofije sa vojvodom Albrechtom Württemberg. Iste Chlumecký sutje se jo takodjer vratiči raniči smrti zastupnika dr. Fussa. Niemece nacionalosa, al inače muža jako obiljubljenoj od svih stranaka radi njegove iskrenosti, radnosti i zauzimanja za narodno dobro. Poslio još nekih priobčenja prešlo se jo na dnevni red, i to na raspravi proračuna ministarstava unutarnjih posala. Svi govorinci i za i proti se tužio, a vlade odgovor, da pojedini službeni nečine pravila, i da ona zakonito postupa. Zastupnici se ne to divo smiju, te drugi i opet druge nezakonitosti navadaju.

Do sastava stalne većine još nije došlo, i nezna se da li će nit kad će. Glavno bi roč, da je grof Taaffe za sad dosegao, naišto to, da će se voliko stranke držati u rezervi i da će mu glasovati proračun. Pak će se dalje vući, ako se carevinsko više i nerazputni, čim bi vlada takodjer malo dobila.

Ljovibari su već danas držali svoju klubsku sjednicu, u kojoj njim je nadležnik Plenarne predsjednici, da program sladeću imenik tučaka, koje bi se moglo primiti, i da on radi na promjoni drugih. Više da nemaju priobčeni. Nacionalni drugih objavlju velikih klubova nisu ni toliko priobčeli danovom svog klubova.

Iz Kestva pišu nam 14. t. m.: Naša „Hrvatska Citaonica“ imala je na Silvestrovu glavnu skupštinu. U sjednici odbor bijahu izabrana slijedeća gospoda: predsjednikom Ante Dukić stariji, tajnikom Vinko Ruščićem, u bljajnikom Josip Petrac. — Ovoga meseca postupiće obdržavati će se dvoje društvene zadrave.

Nu došlo godinu prethodno jo u dvorani „Narodnoga doma“ antispiricista g. Caldi prvu predstavu. Mora se priznati, da je to bio rještak u svojih igrah. Nu vidio se u njega onoga kremzana i nepresto, kao što kod njegovih igrađa isto vrati, već to mu ido sve rdu na njivovim točkama, ili kako se drugdje kaže, ida mu kao po luju. — Občinstvu se neobično sakupilo, a mislim, da nu će bit niti jednoga, koji bi požalio onu malu vratnicu, što ju je platio kao ulaznicu — U potek dne 6. t. m. priredio je zadnju svoju predstavu. —

Ovdje nas sileg poštano obišlo, a zima čestito pritisnula.

Slavenski jezik u liturgiji u Istri. Već u broju 16 decembra prošle godine javili smo, da jo velovredni zastupnik na istarskom odboru, predstavni kanonik dr. Fran-

Volaric objelodano u prilogu k broju 40. lista izlaženoga u Gorici „L' Eco del Litorale“ protuodgovor na odgovor u njemu interpelaciju 12. marta 1892., obzirom na slavenetski jezik u liturgiji u Istri. Tamo smo i rekli, kako jo do toga protuodgovora dođlo. Dr. Volaric i drugovi postavili su dne 12. marta 1892. upit na o. kr. vladu, zašto zatuo i prišlo porabu slavenetskoga jezika u crkvah Istri. Kad ju je bio predstavio i izruđio saborskom predsjedniku, tad je ovaj uzključio, da je to cijela razprava. Velovredni zastupnik dr. Legionju mu je na to primetio: da, cijela razprava, velo znamjenita! Takova i zbila jest. O. kr. vlada nije se upit još odgovorila. Gospodin predsjednik i članovi većine nisu o tom nikad javno govorili. Al za to se ipak našao izvan sabora i izvan kompetentnog vladinih krugova čovjek, koji je interpelaciju podvrgao kritici, i svoje umovanje objelodao u prilogu rečenoga goričkoga lista. Talijanska stampa Istra poluviliha jo taj odgovor tako, kao da je kritičar pobio sve navode „Interpelacije“, tako kao da nobi nit dilake na njoj istinu u valjana ostala. Kasnje pišao kritičko označio: „un buon prota istriano!“. Mi poželjili dobro toga, „d o b r o g a p o a t c a r a k u b a.“ Ovratnik mu je crven, a obneda i državna služba. Nemarimo ga imovatiti. Kasnje jačku eličan jo svim „d o b r i m p o p o m i s t a r s k i m“ nosili oni orveni ovratnik ili težili za njim. Za našu Talijane svu su „d o b r i p o p o v i s t a r s k i“, koji zaziru od svega, što je hrvatsko ili običe slavenosko, pa makar tu zaziranje i sakrivili pod kojekako plasti. Na našo dosjato svodenika nabavuje se svakojukim blatom, aki i kada bud gdje počakuju svoje domoljubno čuvenstvo, svoju ljubav do naroda i jožika; oni su svu „z i p o p o v i s t a r s k i“, proti kojim se zove u pomodobno i pakao, kojo bi trobalo sve protjerati, ako se jih već objesiti nemože. Talijanski svedenici „d o b r i s u p o p o v i s t a r s k i“ ako bodo vira ili izbornike i izborom, ako po kućah nrogovaraju za talijanske kandidate; aki razvjetuju svoje kuće u slavu makar i nedovjeno nezakonito predvodjeni izbora; ako... al ţta da dalje nrogovaju, ako se zauzimaju bud kako za talijansko svrhu. Oni su „d o b r i p o p o v i s t a r s k i“, ako se nebrinu za naobrazbu našoga puka, ako se protive našemu jeziku u školici i u redih. Oni su „d o b r i p o p o v i s t a r s k i“ ako se protive porabi slavenetskoga jezika u crkvah Istri, koju su dozvolili već davno, davno vrhovni pastiri katoličke crkve, sv. Otoči pape. —

Odgovor „dobrogo popa istarskoga“ na upit dr. Volaricu i drugova napisan je po kalupu svih članaka, što jih naši Talijani o naši i naših starih pišu. Neznanje, prekrivanje, izkrivljivanje, izvršanje, sumnjičenje, klovatanje — to je karakteristično njihovih spisa. Mi se onim odgovorom nedemođemo željeli hvatiti. Prepuštam to posve veleučenomu dru. Volaricu. Njegovi protuodgovor počimljivo donasati u današnjem broju, i donjet ćemo ga u pet do šest brojeva, to onda i posebice izdati. Našim čitateljima netrebavno uteći prepuštanje, da ga pozorno čitate. Mi ovim na njemu upozorujemo. Nije to članak za za-bavu, nego za poduku. Svak nek ga pročita i, za s to i za drugo. Za se, da se uzmogu ponositi povlasticama i pravim, što jih naš hrvatski narod u Istri u crkvenih starih uživa. Za drugi, da uzmogu svagdje u svakoj prilici i svakomu reći, da naš narod ta prava i te povlastice ima, i to od sv. Stolice, i da mu jih nitko uzeći ne može nit nosiće.

Iz Baške pišu nam 15. t. m.: Koncem ovanove bijahu izložene listine za izbor obč. zastupstva i uročen tijedan sa utokom 26. do konca decembra pr. godine.

Povjerenstvo rješilo je utoku a nezadovoljnici utokli u sl. o. k. političkoj izpostavi u Krku putem povjerenstva (§. 17). Sl. o. k. politička izpostava bez razlikovati, dati dotičnik sam (§. 1) ili u državu (§. 7.) plada jedan forint izravnog poreza, uvažaju jo utoke i naredila, da bude uvršten u izbornu listinu i takav, koji na svoje imo ne plaće potrošiti iznos poreza.

Kod koga ju neznanstvo, to je jedino zatoti rođena politička oblasti i porečni urođ, koji je pratio istot podatak.

Izbornu povjerenstvu, usamo se, znati će bolje vrati zakon, pa takova birača nezakonito uvršteno, nemože putati, da glosuju.

Kad bi se htjelo iztražiti uzrok nezadovoljnog pristupanja, došlo bi se do za-ključka, da se ido žarenjakom i izredom načinu.

Pređaš godina bio je ova občina užeta iz žarenjačkih u hrvatske ruke. Prigodom izbora pokrajinskih zastupnika žarenjak su pokušali su prodrijeti, al ih loša sreća po-

pošte meštari zlorabio svoju vlast i što je jo raznim strankama pridržao novac, mjesto da je odašnje ne predložio mjesto. Takoži nedjela počinio je više, te je napokon za to doznao i ravnateljstvo pošta i brzojavu u Trstu, koje je poslalo amokomesaru, koji je slijepari ustanovio i počeo meštara od službe dignuo.

Eto Vam nokoliko primjera kako joj taj slavni muž talijanska stranka u Oprtiju „počtono“ su tudjim nrcem manipulirao: Župe upravitelj u Šterni veče, g. Ante Madžić predao je na početi u Oprtiju for. 200, da jo odpošaljalo dalje. Pošta jo pridržao novac kroz tri tjedna za sobo. Kad mu je „mar u“ došao na avion, dodje jednog dana sa župnikom g. Ivićem u Šternu, donose novac, to zamoli g. Nedžđela, da nobi o tom činio nikakvo prijave. Čudimo se g. Iviću, što je počeo u pratinji logu muža na posao, koj zaslužuju najstrožije pokaranje.

Naš čestiti kmet Iv. Marija Bošk i n poslao je dne 10. jula 1892. po avionu sinu na putku u Oprtalj 31 for, za kreditnu banku u Poreču. Dobio je olovkom pisani prijaveč (recopis) bez počata. Na 18. prošloga mjeseca dobio je Boškin opomenu od banku u Poreču, da mu je troškove učinili, što nju platio dužni obrok (ratu). Boškin prostrao i iznenadjen, počinje održati sinu u Oprtalj na poštu, koji zapita počto meštara, kako je to, da nju poslao novac u Poreč. Ovaj se stao izpričati, moliti i napokon mu dade i for. da čuti, ubrav, da će odmah novac u Poreč poslati, te mu učini i novu prijavnici, pisani omiljeni i sa pečatom. Svišto platio je počto meštara 8 for. troškova, što ih je banka B. 'kinu učinila.

Isto tako izrečio jo Tomo Porečko 10 for. istom počtu meštara, da je odpošaljao počtom u Izolu. Kad je kavije Porečko doznao, da novaca u Izoli odpošlao nije, pritužio mu se zapitav ga za razlog. Pošto meštara zahtjevao je da njega, da mu počka prijavnici. Porečko mu nije mogao odmah zadovoljiti, jer mu se bijaše prijavnici nekamo izgubila. Kad ju je kavije našao, zahtjevao je novac, koj je takoša anda počto meštara odposlao u Izolu. Da nije Porečko našao prijavnice, bio bi izgubio svih 10 for.

Treći slučaj dogodio se sa Antonom Kasetti pok. Petra iz Potoci, koji je također poslao u Poreč banki obrok, a mnoga zatim dobio iz Poreča opomenu, da platiti obrok i sudbene troškove.

Očevidac Antun Đidić Matin pripovjedao nam je, da je toga glavotvoga počto meštara često video otvarati u kabinici nad parom tudijska pisma.

Od stoga toga deči: je nešto do znanje sl. ravnateljstvu počtu i brzojavu u Trstu, koje je poslalo na izgradnju komesara, koji je počela odputio. Sada ga zamjenjuje poštarić, koja je došla iz Trsta.

Ovo je već drugi slučaj u našem slavnom Oprtiju, što se talijanski počto meštari ne ovaj način preslaviši. To bi moralno napokon otvoriti gospodi u Trstu dobiti, da vide i paze komu će u buduću izričiti na milost i punilost našu poštu.

Ređeni naš počto meštari piše se Francesco Rinaldi. Naši ljudi izvadili su u njim češće sukoba, što nju hotio primati hrvatski pisani neslova, ilidžanac, „Naša Sloga“ itd. itd. Za to je znao jutro davanju slavno ravnateljstvo počtu i brzojavu.

Taj gospodin odlikovan je po mržnjom i proganjom svega, što nije talijansko u ovih stranama. Bičaju najavrotinji i najradiniji prijatelj talijanska stranaka. Za poslednjih izbora svakog si jo velikih za-sluga za talijansku stranku, koja može danas ponosno na njega pokazati to reći: Quoc' è un do i nustril!

Hrvatske řitaonice „Zora“ u Oprtiji i „Bratovstvo“ u Voloskom priređuju dne 25. t. m. u plesnoj dvorani řitaonice „Zora“ u Oprtiju zabavu večer s plesom i tombojom. Početa u 8½ sati na večer. Uznamena: za osobu for. 1, za obitelj for. 1 i 50 nov. Pri plenu svira glasba Jeladićevu pukovnjiku br. 70.

„Legi nazionale“ i početak nove godine u Krku. K. vješt donošenoj pod tim naslovom u predjavnjem broju, imamo nadodati, da jo kod gostiba kod predsjednika g. A. Schinjola primstvovao i o. k. pok. poroznik g. Bonedikt Diminich. Čujemo pak, da za primutnosti o. k. kot. sudac g. dr. Ivanu Grčkoviću nije bilo isredeno političkih napitnica. (Kolika milost? Op. Urad.)

Vodja njemačke ljevičare, Dr. Plener u zastupniku Legionju i Blažkiniju. U srednjoj dne 15. decembra carovinskog viša u Baštu, vodja njemačke ljevičare dr. Plener, osvrnuo se je na govore, koje su

